

Capitulū xxiij.

p̄be apud hēricos occidūtur. Quā ei
 fidē et veritatē verborū eorū p̄uersa in
 terptatōe p̄uertit. p̄has et apostolos
 occidit in se. Verbi enī sanguis vēi
 tas est: q̄ vivificat verbū. Dē autē verbū
 qd̄ nō habz in se veritatē dei mortu
 um ē: quē ad modū sine sanguine corp̄.
 p̄terea oīa verba dīna q̄uis rustica
 sint et incōposita: vīna sūt qm̄ int̄ i se
 sibus suis hnt̄ positā veritatē dei: q̄s
 sāguinē in venis iclūsū: et iō vivificāt
 audietē. Sicut testat̄ petr̄ ad th̄m
 dicēs. Duo ibim̄ v̄ba vīna habes. Dīa
 autē verba secularia qm̄ nō hnt̄ i se ve
 ritatē dei: et quāuis sint p̄positā et lē
 mola: mortua sūt. qm̄ in venis sensū
 suoz nō hnt̄ v̄ritatē dei. p̄p̄ta nec au
 diētē saluāt. S̄cōm̄ hec iā itelligē quō
 hērici occidūt et lapidāt. p̄has et apo
 stolos missos ad se. Quoties ei v̄rita
 tē v̄borū eorū gladio maligni spūs et
 verbi p̄uersi corripūt. occidūt. p̄be/
 tas et ap̄los: et sanguinē verborū eorū
 a veritatē effundūt in terrā. Et q̄ti
 ens aliud itelligētēs in verb̄ p̄has
 et ap̄loz: aliud p̄loquūt in p̄lo: blas
 phemias suas q̄s lapides dīdā iactāt
 sup̄ ap̄los et p̄has. Quoties volūt
 p̄gregat̄ filios tuos. Quoties sc̄q̄
 enī sicut dixim̄ int̄ hēricos et fideles
 fidei monēt certamē: euidētē vult et
 os deus p̄gregare s̄b veritate p̄narū
 suaz. i. testamētōz suoz. Quoties sc̄q̄
 legunt̄ apud eōs v̄ba p̄has et ap̄lo
 rū: illi autē nō q̄s domesticī pulli galli
 ne q̄ est eccl̄a s̄z quasi siluestres pulli
 sāguinarij vulturis aut accipitris: nō
 solū ad veritatē duozū testamētōz ve
 nire nō adq̄scūt: s̄z adhuc irruūt su
 p̄ ip̄am gallinā. i. eccl̄az et diripiūt et di
 sp̄gūt pullos ei et debellāt eā: toties
 vult illos p̄gregare illi ac nolūt. Ec
 ce relinquet̄ vob̄ domus v̄ra destit̄.
 Id ē. Ecce nūc t̄ps est iā in instāri cū
 ego fuero crucifixus sc̄indet̄ velū tē
 pli et secreta mysteria sc̄itatis ei p̄ur

blicabūt: et recedet ab eo spūs dei. Et
 sic corpus aīa recedētē pus qd̄ fru
 gescit deīn̄ putrescit et soluit̄: sic et tē/
 plū v̄z dei spūs recedētē ab eo: qd̄
 seditōib̄ et indisciplinatioib̄ reple
 bit̄ tyrānidis: q̄s dño eū p̄i gubernā
 te: deīn̄ veniet ad ruinā. Sicut enī aī
 mortē hoīs insanabilis p̄cedit infirmi
 tas: sic et aī ruinā aut hoīs aut loci a
 licui⁹ aut ciuitatis: iemē dabilia p̄ce
 dūt p̄cā. Sicut ei pulli a m̄re frequē
 ter vocati. cū autē nō obaudierint nec
 secuti fuerint m̄rem: m̄re lōgus abeūt
 te aut venit accipiter et diripit eos:
 aut lōgus euagant̄ vt perēt. Sic et
 dñs frequē in deos vocās: qm̄ nō ob
 audierūt neq̄ secuti sūt eū: recedente
 illo ab his ad gētes venit q̄s accipit̄
 rex roman⁹: et p̄tē quidē eorū p̄medit̄
 fame et gladio: alij at̄ p̄ singulas pun
 cias disp̄si sunt vt p̄rent.

Dico enī vobis nō me in
 debitis amō donec dicatis. B̄ndict̄ q̄
 venit in noīe dñi. P̄cessores nr̄i
 ponūt circa ip̄m diē iudicij et resurre
 ctionis: quosdā credituros in christū
 qd̄ apostolus significare videt̄ dicēs.
 Et p̄te in israel cecitas p̄tigit donec
 plenitudo gentiū intraret: et sic oīs is
 rael saluus fieret. Et seq̄ns illa lectio
 tota hoc dicere velle videt̄. Si q̄s ac
 mystēū hoc p̄ illō putat impletū: qd̄
 in actib̄ apostolorū legit̄ q̄ petro p̄di
 cātē et alijs apostolis: crediderūt itel
 ligat̄ p̄ter tres cās nō eē verū. P̄ri
 mo q̄ tūc p̄s modica f̄m electionem
 credidit nō totus israel. 2. q̄ illi ante
 gētes crediderūt nō post gētes. Ple
 nitudo autē gentiū tūc adhuc nō itro
 ierat s̄z ichoauerat hoc. 3. q̄ q̄s hec fa
 cta p̄dicebat apostol⁹ iā gentes credi
 dēt et iudei q̄ fuerāt credituri et tū in
 deos significat credituros ap̄ls dicēs
 ad gētes. Sic enī vos aliqui nō credi
 distis deo: nūc autē m̄iaz estis cōsecuri